

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . 6 л.
за 6 месеца 3 л.
За странство год. . 8 л.
за 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издателъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:

80 ст. и първа страница
и 50 ст. на четвърта стра-
ница на гармонденъ редъ.

За обявления на съдеб-
нитъ пристави се плаща
по 0'4 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Георги Желѣзковъ

бивши държавенъ адвокатъ,

се установява на частна практика въ Варна. Писалище на ул.
„Ташъ йолу.“ Води и защитава дѣла прѣдъ всички съдилища
въ царството.

КУРСЪ ПО ДАМСКИ ДРѢХИ.

Отъ 15 т. м. откривамъ едногод. курсъ по горни и
долни дамски дрѣхи. Желаящитъ да посѣщаватъ курса
да се отнесатъ лично до менъ 4 уч. 5 линия № 10.

М. Матѣва.

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената
фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ
ателието си по най послѣднитъ изисквания на фотографското
изкуство, което отвориохъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ
фирмата

I Модерна художествена
ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣслав-
ска“, срѣщу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитъ ще се изра-
ботватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ,
Гумидругъ и Матова книга, а така сжщо ще приемамъ протре-
ти за уголѣмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни
групи, сжщо ще изработвамъ портрети по желание. — Върху
копринени, атласени и др. платове, които ще позволяватъ да
се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите
че другадъ неможете намѣри подобна артистична изработка
която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣритъ още, че не трѣб-
ва за напрѣдъ да изпращате портрета си за уголѣмяване въ
странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сжщия притежателъ на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ“.

Купувайте акции!

Продавамъ 350 акции отъ Кредитното
Акц. Дво „НИВА“ — Каварна.

Справка при Н. Т. Камбуровъ.

1—3

Балчикъ.

Д-ръ Никола Трановъ

бывшъ членъ на Софийски Апелатив-
ный Сѣдъ

АДВОКАТЪ

Писалище улица „Сливница“, домъ
Папанчевъ.

Демократически фарсъ

Слѣдъ кратковременната ми-
нистерска криза, новото мини-
стерство се състави пакъ отъ
Малинова, човѣкъ съ неизвѣст-
но происхождение, пришелецъ
отъ Бесарабия. Само въ Бълга-
рия е възможно щото чужден-
цигъ да се въздигатъ до вър-
ховния санъ министеръ-прѣде-
датель; само въ България може
да се дава прѣднина на класи-
ческитъ демагози, които пото-
пиха въ лъжи и подлости цѣ-
лата страна.

Защо Малиновъ поднесе ос-
тавката на кабинета? Защо той
лъжеше и себе си и хората, че
е рѣшенъ безвъзвратно да на-
пустне властта?

Който познава политическото
положение въ страната, не е
трудно да се отговори на тѣзи
въпроси.

Демократитъ поеа властта
въ името на нѣкаква нравствен-
на мощъ, каквато никогашъ не
сж притежавали; и защото би-
ли посочени отъ нѣкакво обще-
ственно мнѣние, което всеко-
гашъ ги е клеймилъ и порица-
вало. Като слаба, кекава и из-
гладняла сбирщина, отъ демо-
кратическата партия не можеше
да се очаква нѣщо по-вече отъ
това, което тя е създавала прѣзъ
тригодишното си управление.
Съ исклучение на в. „Камбана“,
който все за демокрация брѣт-
ви и все срамежливо защита-
ва властующитъ демократи, нѣ-
ма нито единъ печатенъ органъ,
който да не е изсипалъ най-
силни филипки срѣщу нрав-
ственото и политическо падение
на демократитъ. Нѣма българ-
ски гражданинъ, който — въ ед-
на или друга форма — да не е
исказалъ високъ зротестъ про-
тивъ кървавата демокрация. Дру-
гояче не можеше и да бжде. Де-
мократическата партия не оп-
рава и най-слабитъ надѣжди
за вѣдворяване на справедли-
востта и законността въ стра-
ната. Дошли на власть по лич-
ното благоволение на държав-
ния глава, по указанието и нас-
тояванието на стамболиститъ, де-
мократитъ още първия день се
протиха съ обичайната си пѣ-
сенъ за нѣкаква нравствена
мощъ. Чувствайки своята сла-
бостъ и явната неприязнь на
трѣзвото българско общество,
тѣ спокойно трѣгнаха по мѣт-

нитъ води на монархизма, вѣнъ
отъ когото тѣ нищо друго не
признаватъ. И до день днешенъ
тѣ стремглаво върватъ по пѣ-
тя на надолещето и не е далечъ
врѣмето, когато ще се сгрумуля-
сатъ въ бездѣнната политическа
пропастъ. Само тогава българ-
ското общество ще си отдѣхне,
да да може безпирно да продѣл-
жи борбата противъ неправди-
тѣ и грубитъ експлоатации, на
които е изложенъ народа.

Демократитъ започнаха да
виждатъ, че тѣ сж станали по-
слѣдния утрѣпка, негодна не-
че за нищо. Тѣ сами се задо-
ха и искараха найвѣ, че при
тѣхното управление се вършатъ
най-гнуснави кражби и злоупотре-
блени. Тѣхнитъ съмишлен-
ници, малки и голѣми, сж зара-
зени отъ прѣстѣпната страсть
да обиратъ гдѣ кого срѣщнатъ,
и то посрѣдъ бѣлъ день. Нѣкои
отъ тѣхъ отидоха до невѣобра-
зимия цинизмъ като заявиха,
че нѣкаква партийна дисциплина
не имъ позволявала да даждъ
гласностъ на множество краж-
би и рушвети. Това е то де-
мократическата партия, която
внесе пълно растройство въ дѣр-
жавното управление; това е то
партията на моралната мощъ,
която насърчава неморално-
стѣта и развалата. Това е то
котерията на безсѣвѣстнитъ де-
магози, които позорятъ честѣта
на България.

Мнозина бѣха помислили, че
Малиновъ сергозно се е рѣшилъ
да напусне властта. За прозор-
ливитъ хора обаче бѣ ясно, че
тази маневра на Малинова бѣ
единъ твърдъ обикновенъ демо-
кратически фарсъ. Каравелисти-
тѣ сж авантюристи и фатални
хора. Въ тѣхъ съвѣстѣта е прѣс-
танала да говори и затова ни-
кой да не очаква, че тѣ добро-
вольно биха напуснали властта;
тѣ ще сторятъ това само тогара,
когато цѣлия български народъ
се опълчи срѣщу тѣхъ и ги
прикове на позорния стѣлбъ.

Мишката и лева.

Единъ дребенъ епизодъ отъ борба-
та на блока На свикания въ София
митингъ, на площадъ. Позитано, най-
разпалено бѣ говорилъ г. Малиновъ,
днешния министъръ президентъ. Гово-
рейки за растлѣнието и корупцията
на стамболовския режимъ, той бѣше
се провикналъ: ако има анархисти и
крадци, тѣ сж между министритъ;

Търговци! Рекламирайте стокитъ си въ в. Свѣтковица

трѣбва да се отрѣжатъ рждѣтъ на крадцитѣ.

Провиднието се усмилна надъ този безпощаденъ трибунъ и въ скоро врѣме той замѣсти крадцитѣ — стана министръ-прѣсѣдателъ: П, о! нещастие! Още първия денъ храчката, която Малиновъ бѣ отправилъ къмъ стамболиститѣ, падна върху собственото му лице и го обезобрази Малиновъ направи посѣщение на Гудева, а Ляпчевъ — на Генадиева. Обществото остана изненадано и не можеше да си обясни този унижителенъ жестъ на демократическитѣ витии, които все за правда и честъ говорѣха, съ нѣкаква правствена мощъ се гордѣха... Но скоро всичко се разясни. Стамболисти и демократи сж били двѣ близнечета; нѣщо по вече, неразривни връзки ги съединяватъ и затова тѣ приличатъ на починалитѣ вече Рудика и Дудика. Та, до като Малиновъ се заканваше да рѣже рждѣтъ на крадцитѣ, той счете за първа длъжностъ да ги целуне... Пжтя на позора се откри, нравствената мощъ исфяряся, всичко по старому трѣгна...

Въ двореца често се даватъ вечери и пиршества. На царската трапеза, редомъ съ честнѣйшия триумвиратъ Малиновъ Ляпчевъ-Такевъ, нарѣждатъ се Генадиевъ, Гудевъ и други отборъ юнаци, все отечествоспасители. Разбира се, това не смущава Малинова и безкористнитѣ демократи. Тѣ още мислятъ и се прѣструватъ да вѣрватъ, че сж честни и почтени хора... Велико заблуждение! Честността и себеуважението въ България сж се изгубили, трѣбва като Диогена съ фенеръ посрѣдъ бѣлтъ денъ да се търсятъ...

Но напразно! Трѣбва да бѣгаме въ Америка за да търсиме изгубената честностъ. Вземете славния полковникъ Теодоръ Рузвелтъ, бившия прѣсѣдателъ на Съединенитѣ американски щати. Бидейки по агитационна обиколка въ Чикаго, въ негова честь бѣлтъ устроенъ банкетъ. Между поканенитѣ на банкета фигурираше и Лориме, сенаторъ отъ Илиноисъ, който е билъ избранъ благодарение на щедро даденитѣ отъ него подкупи. Като узналъ това Рузвелтъ гнѣвно казалъ:

„Господа, не мога да приема вашата покана, азъ не мога да обѣдвамъ съ васъ, ако г. Лориме бжде между сътрапезниците.“

Думитѣ на Рузвелта произвели силно впечатление. Като видяли непоколебимостта на Рузвелта, устроителитѣ на банкета писмено уведомили г. Лориме, че отправената до него покана се отменява. Слѣдъ това, банкетъ се състоятъ и г. Рузвелтъ взималъ участие за голѣма радостъ на многобройнитѣ си съмишленници.

Далечъ е отъ насъ мисълта да правимъ сравнение между американскитѣ и български политики. Мали-

новъ е единъ пигмей, една мишка, а Рузвелтъ е единъ колосъ, единъ левъ! Но нѣма ли нѣкога и България да се съвземе и да ражда не мишки, а левове?

ХРОНИКА

Смѣлъ операцията.

Мжкитѣ на трудния кабинетъ на Малинова траяха три дни. Царъ Фердинандъ се бѣ дълбоко замислилъ за сждбата на бремения кабинетъ и изпрати своитѣ акушери Добровицъ и Чапращиковъ да присѣствуватъ при раждането на новия кабинетъ. Слѣдъ сполучлива операция, роди се новъ кабинетъ съ двама нови членове — Молдовъ и Славейковъ. Послѣдѣцѣтъ Салабашевъ и Паприковъ се изхвърлиха като непотрѣбни.

Демократитѣ ликуватъ; тѣ казватъ, че операцията излѣзла твърдѣ сполучлива. Ние бихме желали да се оправдаятъ мечтитѣ на демократитѣ, но се боимъ отъ родилната трѣска, която лесно може да зарази лихусия кабинетъ. И бждете увѣрени, че на това раждане на незаконно роденото кабинетче, Фердинандъ не се ралва, защото това стана несвоеврѣмено и че за него това бѣ една изненада.

Казватъ, че прѣдъ новороденото кабинетче Ц. Фердинандъ изказалъ чувства на силна привѣзаностъ, и е опасно въ силнитѣ му страсти по-риви, кабинетчето да не би да бжде задушено. Нѣкои вѣрватъ, че това щѣло да бжде слѣдъ 5 — 6 мѣсечни милувки.

Кюръ фишекъ.

Прѣди кризата, бѣше почнала да се разнища Варненската афера; даже нѣкои твърдѣха, че послѣдната създаде кризата. Демократитѣ обичатъ да нарадираше съ своитѣ дѣла. Тѣ вече казватъ: „ето, ние не търпимъ помежду си аферисти, па били тѣ даже демократи. И наистина, даде се заповѣдъ за арестуването на Герчо Бъчваровъ и Говедарова — интимни хора на Такева. Нѣкои наивни мислятъ, че крадцитѣ сж уловени здраво и че ще бждатъ наказани отъ законитѣ; обаче тѣ жестоко се маматъ. Ние не че нѣмаме вѣра въ нашето правосѣдие, но отъ живота ни е извѣстно, че голѣмитѣ бръмбари не се ловятъ съ мръжи отъ пияжина. На всички сж извѣстни отношенията между бившитѣ Такеви съвѣзници и този послѣдния. Тѣ сж негови любимци. Е, добръ ако главния свѣдѣтель по тая афера е Такевъ, той ще ли покаже истината по дѣлото. И какъ ще

я каже, когато тя може да го доведе при любимцитѣ му? Ето защо, всички прѣдчувствуватъ, че този шумъ, който се вдига, е отъ гърмежа на „кюр-фишекъ“. А на края, демократитѣ ще кажатъ: „отъ сждбното слѣдствие се установи, че между насъ нѣма аферисти.“ Жалка демокрация!

Една случайна срѣща съ старъ демократъ.

Кореспондента на столичния в. „Балканска Трибуна“ е ималъ случайна срѣща съ единъ старъ вар демократъ. При тази срѣща стария демократъ е направилъ слѣднитѣ изявления, които заемаме отъ „Б. Трибуна“: — Е най-сетнѣ наднаха тия разбойничии демократи, които ограбиха свѣта, като не щадѣха даже и най-старитѣ си политически приятели!... Азъ смѣя да твърдя, че ти не знаешъ нищо отъ туй, което варненскитѣ демократи извършиха... Да видишъ, каква глутница вълци сж били тия демократи! Вѣстникитѣ баткатъ нѣкакви работи за кражби, но тѣ хилядната частъ отъ хайдутлукитѣ, на нѣкои, божеми честни учени и високо издигнати политикани не искаватъ. Въ писмото на Герчо Бъчваровъ на ли се споменува, че народниятъ прѣдставителъ Петъръ А. Пѣйчевъ билъ при него въ канцеларията съ едно лице — туй лице сжмъ азъ!... Мене питайте за всичко... за да ви кажа и за подписване полици отъ 50,000 л. за инкасирането имъ, за оргинитѣ и пиянствата изъ крчмитѣ съ чужденеца Х... за всичко каквато ставаше въ Варна въ името на нѣкаква украса на града и за общественото здраве съ пострѣйката на европейския хотелъ. Туй бѣше само нарицало, колкото да се замажатъ очитѣ на хапливцитѣ, а въ сжщностъ — единъ заговоръ срѣщу здравето, морала, бждещето на хубавия ни търговски градъ, защото се устрояваше едно свѣрталище на всесвѣтскитѣ комарджии, които сега пжди всѣка цивилизовна страна. Съ очитѣ си баремъ видѣхъ полицата за 50 000 л. дадена на оня, който едно врѣме бѣше написалъ извѣстнитѣ стихотворения: „Какво ще правя като стана царъ!“ и „Какво ще правя като стана кметъ на Варна“. Н. Кжневъ, подпрѣсѣдателя на камарата частъ ли е, питамъ те, въ тази афера?... Запушия ти нея! Тя търгнала, но само да видишъ, какъвъ ще ѝ бжде края. Това ти казвамъ и трѣба да го вѣрвашъ, защото въ моята стая се вършиха всички тия гнусни работи...

„Интименъ банкетъ“.

В. „Пол. утро“ въ послѣдния си брой пожелае да пусне една отвратителна инсинуация, която твърдѣ ясно характеризира дребнавата природа на

неговитѣ писачи. Като говори за банкета, даденъ на въспитаника на Тончъ Герджика, Утро пиши: „Интересното на тоя банкетъ. бѣ, че между присѣствующитѣ личеха много панковистичности като Г. Пасаровъ, Константиновъ, Сава Станчевъ, Пайкуричъ и др. Прѣди всичко, нито единъ отъ горѣказанитѣ господа не е съчувственикъ, нито пъкъ се числи въ мѣстната организация на прогресивно-либералната партия. За Г. Пасаровъ се знае че още прѣди 2¹ години той позорно бѣ изгоненъ отъ редоветѣ на Прогресивната партия и нѣма вече нищо общо съ тази партия. Неговото мѣсто бѣ между стамболиститѣ, защото само въ тѣхната срѣда може да се дава прѣднина на праственно скапелитѣ се личности. Спомѣнува се името и на нѣкой си Константиновъ. Ако е рѣчъ за г. Юрданъ Константиновъ, дължимъ да заявимъ, че той не е присѣствувалъ на никакъвъ стамболовски банкетъ. Отъ 20 години насамъ той е отявлень борець срѣщу стамболовщината и нейния достоенъ сателитъ Каравелизма; та, всѣкой другъ би могълъ да се кланя на стамболовщината, но не и Юр. Константиновъ. Впрочемъ, писачитѣ на „Утро“ знаятъ много добръ всичко това, но тѣ не могатъ да се освободятъ отъ подлия навикъ да се занимаватъ само съ клюки и улични слухове.“

Контрабанда.

Прѣди нѣколко седмици г. Каназирски, секретаръ на Окр. Управление, бѣ отишелъ въ Цариградъ; на връщане, той носелъ два пакета пълни съ кибритъ, а върху кибрита локумъ. Единъ полицейски стражаръ вземалъ пакетитѣ отъ парахода, но, минувайки по край митницата, митническитѣ стражари поискали да ги отворятъ. Полицейския стражаръ настоявалъ да не се отварятъ, защото били на г-нъ секретаря. Митническитѣ стражари, обаче, се показали точни изпълнители на закона, отворили пакетитѣ и намѣрили кибритъ. За случая, митническия стражаръ Киро Желѣзковъ съставилъ актъ за извършеното отъ г. Каназирски нарушение. Както ни увѣрватъ, този актъ билъ потуленъ нѣкадѣ и управителя на митницата разпорѣдилъ локума да се прѣдаде на г. Каназирски, а кибрита да се задържи въ митницата; и затова К. Желѣзковъ съставилъ новъ актъ. Желателно е да се знае, защо и до сега управителя на митницата не е издалъ нужното постановление за това нарушение. Ако другъ нѣкой бѣше извършилъ тази контрабанда, до сега сто пжти щѣше да заплати глобата. Ний ще слѣдимъ какво ще стане съ тази работа.

Ч А С Т Ъ

Отъ Ж. Росни.

Едва ли другъ пжтъ ще видя такава приятна вечеръ. Прозрачнитѣ лъчи озаряваха долинтѣ; слънцето ако и да бѣ залѣзло, но свѣтлината се отразяваше върху рѣтлинитѣ, ливадитѣ, рѣкитѣ, като че ли то изгрѣваше отъ тѣхъ, енектря на едно изчезнало слънце, послѣдния трѣптяща слѣда на бащата на жавота.

Знаемъ ли ние връзкитѣ между душата и природата? Азъ бѣхъ подъ неотразимото впечатление, че тази вечеръ — между хилядитѣ вечери, които човѣкъ е виждалъ и ще вижда — е моя собствена вечеръ, че тя отговаря на най потайнитѣ гжнки на моето сжщество, че това сжщество, участивувайки въ великитѣ тайни на свѣта, имаше една мистерозна властъ на дѣйствие, което въ другъ моментъ едва ли можеше да има. Скептицитѣ биха похислили другоаче, но азъ настоявахъ на своето вѣрване.

Вече три мѣсеци отъ тогава отъ като залюбихъ Колектъ де-Неве, дъщеря на князъ, безъ никакъвъ шансъ да се ожени за нея. Княза, смѣшенъ парвеню, длъжеше положението си на подли комбинации и богата женидба; той прѣдначинаваше единственната си дъщеря за нѣкого отъ царска кръвъ; това негово желание напълно се, сжождаше съ епохата, когато милиона исплва всички дистанции.

Прѣдставете си при такова положение единъ бѣденъ дяволъ, достатъчно глупавъ да се влюбви въ малката княгиня и да прѣкарва всичкото си врѣме въ прислѣдване на своята мечта. Невъзможността много ясно исплкваше прѣдъ менъ. Кастовия режимъ, който ни управлява, зловторното влияние на парата, особената урѣдба на обществото, въ което волята и личността се губятъ, всичко това ме занимаваше цѣли часове. Азъ се опитахъ да разрѣша тази

проблема съ философията и науката, но нищо не ме задоволяваше.

Моята любовъ ми помагаше въ тѣзи изучавания. Хубостта на Колектъ носѣше въсхищение въ моитѣ съзерцания и ми даваше сила да ги прислѣдзамъ.

Тази моча бѣше доста мудна. Тя обичаше да говори съ менъ. Азъ ѝ расправяхъ за чаровнитѣ хубости на единъ свѣтъ, когато тя много малко познаваше. Азъ си спомняхъ Декарта и нарицата Кристина. Женитѣ знайтъ, че мѣжътъ имъ говори за любовъ щомъ той се екзалтира прѣдъ тѣхъ. Колектъ ме слушаше внимателно и погледа ѝ не ме напушаше.

Азъ ѝ заговорихъ и за суетното високомѣрие, но нейното дѣйствиено сърдце тупѣше за такъвъ свѣтъ, който да принадлежи на деама ни; и ний се възхищавахме отъ блаженитѣ мечти; азъ я обайвахъ, но още не се осмѣлявахъ да ѝ кажа, че я искамъ за моя жена, че азъ бѣхъ рѣшилъ да я взема въпрѣки всички препятствия.

И именно прѣзъ тази омайна вечеръ ми дойде този куражъ. Азъ имахъ срѣща съ княза за едно архитектурно съвѣщание; той имаше манията да го хвалятъ и да го насърчаватъ. И тѣй, азъ бѣхъ станалъ неговия обикновенъ съвѣтникъ. Ний прѣминувахме широкиятъ паркъ, една частъ отъ който бѣше останала необработена. Посрѣдъ тѣчеше една рѣка, която бѣ гордостъ за този сѣброволюбивъ човѣкъ. Азъ обичахъ водата и шумътъ на рѣката. Тя ме е виждала като дѣто на брѣговетѣ си. Азъ се гуркахъ въ нея съ другаритѣ си и не веднѣжъ щѣхъ да се одава. Тѣй че, азъ познавахъ опаснитѣ мѣста и водовъртежитѣ.

Княза проектираше да се направи единъ хубавъ мостъ, вмѣсто сегашния, останалъ отъ старо врѣме, по който едва можеше да се минува. Често пжти бащата, дъщерята и азъ се срѣщаме прѣдъ този мостъ привечеръ. Моитѣ очи не напушаха Колектъ; когато се връщаше, ти ме намѣраше тамъ, любящъ я съ всичката си ду-

Дирятъ се работнички за дамски дрѣхѣ. За споразумение М. МАТѢВА — Варна.

Варненската Кооперативна Хлѣбарница „Съгласие“ доставя на клиентитѣ си чистъ изпеченъ, вкусенъ споренъ и точенъ по тегло хлѣбъ.

ПОКАНА.

Поканватъ се всички прѣдприемачи отъ Варна, да се явятъ на 19 т. м. въ 10 часа прѣди обѣдъ въ салона „Промекъ“, за избиране на делегати по случай прѣдприемач. конгресъ, който ще се състои въ ст. София.

Отъ Дружеството.

По едно оплакване.

Прѣди мѣсецъ арменското църковно настоятелство и бълг. уч. настоятелство бѣха подали молба до Варн. Окр. управителъ за да се прѣмахнатъ шансонеткитѣ, обитающѣ въ улица „Филаретова“ и „Св. Кирилъ“. Управителя уважилъ тази справедлива молба, но неговата разпоредба още не е приведена въ изпълнение. Интересно е да се знае, защо градския началникъ до сега не се е погрижилъ да приведе въ изпълнение разпоредбата на Окр. Управителъ.

Опровержение.

Градоначалника и вѣрния му секретаръ ни испращатъ опровержение по поводъ антрефилето „една услуга“, помѣстено въ минувашия брой на в. „Свѣткавица“. Отъ справката, която направихме въ общината, се вижда, че паспорта на Сп. Попова е издаденъ на 21 Августъ въз основа бѣлѣжката на чиновника по семейнитѣ книги. На тази бѣлѣжка секретаря Николовъ е написалъ: за всички послѣдствия лично отговарямъ — П. Николовъ. Както казахме, паспорта е издаденъ на 21, а телеграма отъ Пловдивската община е получавана на 22 Августъ. Отъ това се вижда, че Сп. Попова е била фаворизирана, и на друго лице тѣй бърже никогашъ не би се издалъ паспортъ. Ако градоначалника не е сторилъ услуга на Попова, тогава секретаря му е направилъ това. Прочее твърдението на горѣказанитѣ господа, че паспорта на Сп. Попова е билъ издаденъ въз основа на получената отъ Пловдивската община телерамгата, е лъжливо. И като така, тѣ ни най-малко не опровергаватъ пинесения отъ насъ фактъ, който ги уличава въ фаворизация

Холерата въ Варна.

Ще интересува нашитѣ читатели да знаятъ, че холерната епидемия е върхувала до сега три пъти въ Варненско, а именно въ 1837 г., 1854 и 1872 г. Прѣзъ 1854 г. (Кримската война) холерата донесли въ града ни французитѣ (отъ Добружа). Тогава варненци се опитали да подпалятъ града на 14 мѣста, за да накаратъ французката и английска войска да излезе отъ града. Пожара избухналъ и опожари търговската частъ (между балѣкъ пазаръ и пристанището). Слѣдъ по жара сж били построени камѣнатѣ къщи, които по нстоящемъ събарятъ за разширение на Прѣславската улица. Войската била дигната отъ града. Холернитѣ бараки сж били построени до с. Франга.

Дали ще се уназимъ отъ тазгодишната епидемия? Ако холерата бжде донесена въ града ни, най-вѣроятно отъ градинаритѣ, вдиши отъ разенитѣ мѣста въ Русия, Варна ще даде голѣми жертви по причина на голѣмитѣ нечистотии изъ града. Идете къмъ новитѣ желѣзнопѣтни постройки, между старата и нова гари и Вий ще видите построени бараки за живѣне върху букулка, който билъ изнасянъ тукъ изъ града нѣколко години наръдъ. Тѣзи бараки правятъ грозно впечатление на чужденци, които пристигватъ съ желѣзница. Обиколете морския брѣгъ между морската градина и вѣлолома и Вий ще бжете поразени отъ грозната миризма на хиляди човѣшки извержения. Много право се е изказалъ за тази частъ на брѣга прочутия геологъ Тоула въ списанията на императорската академия въ Виена (стр. 421 Томъ LIX): „едно отъ най отвратителнитѣ мѣста този, толкова хубавъ, варненски заливъ“. Обиколете още нужникитѣ въ училищата, учрежденията и частни къщи и Вий ще се увѣрите, че холерата, ако се появи въ нашия градъ, не дай Боже, ще ни коси немилостиво.

Отговоръ.

Помолени сме да дадемъ гласностъ на слѣдното писмо: Въ брой 3ий отъ 21 августъ т. г. въ издавания се тукъ в. „Политическо утро“ бѣ помѣстено антрефиле съ клеветническо и обидно за менъ съдържание, автора на което въ своето умотомащение отъ мѣстъ и злоба, твърдѣше, че противъ менъ било заведено въ тукашния окръженъ Сждъ нѣкакво си слѣдствено дѣло подъ № 206, което щѣло да се разгѣда на 2ий того. То колко анонимния писатѣль си е послужилъ съ истината, за това свидѣтелствува помѣстеното по долу удостовѣрение подъ № 2772 отъ 24ий августъ, и дадено отъ сждебния слѣдователъ при тукашния окръженъ сждъ; отъ него се вижда, че противъ менъ нѣма заведени ни-

какви висящи дѣла или прѣписки. Ето какво гласи удостовѣрението: Дава се на Капитанъ Александръ Василевъ Печевъ, отъ гр. Варна, за това, че противъ него нѣма заведени никакви висящи дѣла или прѣписки въ слѣдств. Камара на повѣреня ми участъкъ. Сждебенъ. Слѣдователъ: Дуковъ. Сй почетъ: Капитанъ Печевъ.

Развратна полиция.

На 6 т. м. двама другари, като се увлѣкли въ интиментъ разговоръ, случайно попаднали въ алейтъ на една отъ горичкитѣ въ приморската градина. Тукъ имъ прѣсича пътя единъ стражаръ и не позволява да вървятъ по натиѣтъ. Едина отъ двамата другари е поискалъ да узнае причината на това, понеже е извѣстно, че на това мѣсто не се поставя постъ; но вмѣсто обяснение, стражаръ изкаралъ шашката си и подгонилъ вироглавитѣ; достига ги и ги набива добръ. Наставя суматоха, която привлѣча вниманието на нѣколко основни учители, които се притѣкли и отървали набититѣ другари. Съмнявайки се въ постѣжката на стражаръ, тѣ се промѣкли въ гжстата горичка и намиратъ въ „неолоко“ положение единъ другъ стражаръ съ службата на агента при Австрийското Пар. Д-во. Дзамата стражаръ сж отъ П. н. уч., побойника носп № 122 а блудствующия №101. Обръщаме вниманието на началството имъ.

Кражба.

Прѣди нѣколко дни неизвѣстенъ крадецъ сж открадналъ отъ джоба на Юрданъ Жековъ отъ с. Кестеричъ кесиятъ му, въ която е имало 300 лв. и др. книжа. Кражбата е станала при житната борса. Крадцитѣ не сж заловени.

Баберки отъ меневеритѣ.

Съобщаха ни слѣдния фактъ: Единъ войникъ отишелъ по голѣма нужда не на опрѣделеното мѣсто, а на нѣколко крачки вѣтъ отъ това мѣсто. Забѣлѣзанъ е билъ и дежурния офицеръ заповѣдалъ на виновния да вземе изпращенията си въ рѣцѣ и да ги изгѣрли въ нужника и е билъ позорно битъ.

Наистина, дисциплинарния уставъ прѣдвѣжда наказания за провинилитѣ се, но подобно наказание не ни е извѣстно да сжществува.

Писмо отъ Провадия.

По поводъ антрефилето, подъ насловъ: „Царскитѣ демократи заплашватъ!“, напечатано въ бр. 25 на почитаемия вѣстникъ „Свѣткавица“, по нареждане отъ надлежното мѣсто е поднесено за подписъ слѣдното „опровержение“:

„Молимъ почитаемата редакция на в. „Свѣткавица“ да даде мѣсто въ уважаемия си вѣстникъ на слѣдующето опровержение:

„Въ брой на в. „Свѣткавица“, издаванъ въ Варна, било писано отъ нѣкой дертлия партизанинъ отъ градина, че върху насъ било употребено насилие отъ страна на Провад. общ. кметъ г-нъ Н. Петровъ, за вземане на декларация, съ които сме се обявили за привѣрженици на демократическата партия. За възстановяване на истината, заявяваме, че никакво насилие отъ страна на кого и да било не е упражнявано върху насъ и че нашитѣ политически убѣждения сж изразъ на свободната ни воля и се мотивиратъ отъ безпорочното минало и настояще на Демократическата партия и отъ нейното мадро и строго законно управление.

При това нѣка обяснимъ, че ний много по-отдавна фактически бѣхме си въ редоветѣ на тая партия, а сега, съ подаването на заявление, ний изпълняваме едно формално изискване на устава на партията. Тѣй че, на дертлията партизанинъ пращаме прѣзрѣнието си. — Препемете, г-не редакторе, нашитѣ отлични къмъ васъ почитания: (нѣма още подписи).

гр. Провадия, 31 августъ 1910 г.“

Това „опровержение“ е писано на пишуща машина, а такава, освѣтъ околийското управление въ града ни, има само прѣдседателя на истинното демократическо бюро. Назначението му е, слѣдъ като бжде то подписано отъ общинскитѣ служаци, подали прѣди нѣколко дена заявления (?), да бжде отпечатано въ в. Новини, или „Прѣпорецъ“, или пъкъ и въ двата; цѣльта му е, да хвърли прахъ въ очитѣ на наивнитѣ тонковци, каквито вече не останаха, освѣтъ въ редоветѣ може би, само на фалшивата демократия.

Приготвено и поднесено за подписъ още на 31 Августъ т. г. това опровержение бѣше забравено за 5 — 6 дена и сигурно не щѣше да има и поменъ отъ него, ако развилата се слѣдъ това министерска криза не бѣше разрѣшена въ полза на демократитѣ. Значи, опирайки се на силата, която дава властта, тѣ продължаватъ да злоупотребяватъ съ неа, като не спиратъ и играта си съ бѣднитѣ служаци. — Господа, подпишете, подпишете това опровержение, па и друго, което може би ще ви се поднесе, само за запазване хлѣба си сега, а дѣйствителнитѣ автори на подобни заявления и опровержения нека запомнятъ добръ че по тоя начинъ не, се засилва партия, че тѣй идейни партизани не се печелятъ и че онова, което се създава по такъвъ начинъ, рухва много скоро, като при рухването унищожаватъ и създателитѣ си. Нека това се запомни добръ!

8/X910 год.
г. Провадия

Видя.

ша и азъ знаяхъ, че тя сподѣляше моята обичъ.

— О, боже мой! извика тя като видя баща си да върви по моста. Азъ никогашъ не бихъ се осмѣлила да минувамъ по него и свѣтъ ми се замаява!

Невъ, ако и боязливъ, обичаше да говори за страшни нѣща на женитѣ, презирайки въображениитѣ опасности. Той се спря за момента и моста започна да скърца подъ неговата тежестъ. Азъ знаяхъ добръ, че моста е поврѣденъ. Най-напрѣдъ азъ помислихъ да извикамъ, но се въздържахъ. Великия часовникъ на сждбата отбѣлѣзваше моя часъ на небето.

Слѣдното бѣше злязло. Облацитѣ на небето бѣха още освѣтлени, но по земята мъглата се простираше.

Какво ставаше тоя моментъ въ сърдцето на другитѣ, азъ не зная, но азъ бѣхъ плененъ съ сила, довѣрие и увѣреностъ. Колеътъ ме гледаше нѣжно и съ сладкъ погледъ. Тя ми посочи съ единъ жестъ хубостта, на небето: женитѣ винаги така сж исказвали и ще исказватъ своята любовъ.

Азъ я разбрахъ и силна трѣска ме залюля, която ми позволяваше да прѣгърна едновременно настоящето и бъдещето. Но азъ не продумахъ нищо и едва се съвзехъ.

Вече се стѣмняваше.

Тогава азъ доближихъ до разклатения мостъ подъ погледа на Колеътъ; до като доближа, моста скръдна и вийкъ се нададе отъ рѣката. Азъ видѣхъ какъ княза си маха рѣцѣтъ и слѣдъ туй изчезна въ водата.

Азъ се хвърлихъ въ водата; азъ плувахъ като риба и познавахъ моята рѣка, което бѣ голѣмо прѣимуство. Да доловя княза, който бѣше потъналъ и да го задържа здраво подъ мисцитѣ, това бѣ работа за една минута; и наистина, азъ хванахъ давящия се князь, изплашенъ и обхванатъ отъ ужасъ и му казахъ:

— Уморихъ се; дали ще успѣемъ да се отървемъ?

Както всички малодушни хора, той помисли за момента, че ще го оставя — той би го направилъ на мое мѣсто — и се прилепи къмъ менъ съ енергията на отчаянието, като ми каза

да не забравимъ, че той е баща на Колеътъ.

Между това, като, се доближи до насъ, тя извика съ душевно вълнение:

— Избавете баща ми, г. Раймондъ, и азъ ще бжда ваша жена!

И княза отъ своя страна побърза да повтори:

— Да, да, ако ме избавите, азъ ви давамъ дѣщеря си!

Азъ бѣхъ господаръ на момента. Само който е билъ влюбенъ може да си прѣдстави каква сила ми дойде при мисълта, че не случайно или по изненада, но чрѣзъ моята собствена воля, азъ бѣхъ побѣдителъ въ тази ужасна борба. За нѣколко минути азъ вкусвахъ вече сладостта на моята побѣда.

Сетѣхъ, като уловихъ нещастния Неве, който започваше да изгубва съзнание, азъ плувахъ стремително. Найсетѣхъ изскочихме на брѣга живи и здрави.

Четвъртъ частъ по-късно, князь бѣше на легло и пишеше топли бѣлки. Азъ се прилякохъ и цѣлъ бѣхъ въ огънь.

Неве се опита да ме задоволи съ нѣкакво възнаграждение.

— Любезний княже, казахъ му азъ, моята галантностъ ми забранява да приема възнаграждение. Ако дарѣтъ не е даленъ отъ сърдце, азъ не мога да го приема.

П азъ се наведохъ къмъ Колеътъ:

— Ще бжете ли вий моя жена?

Съ плмтиѣнитѣ си златни очя, тя отговори съ една нѣжностъ, която не излъга нейния баща:

— Не мога да отида противъ желанието на баща си, защото — когато се давеше — той ми обѣща.

Устата на княза се запуши. Той въздъхна и се обърна върху възглавницата, като се прѣструваше че спи.

Продаватъ се 50 декара ниви въ с. Влахларъ Варненска околия.

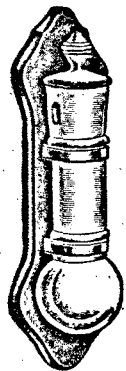
Споразумѣние редакцията

Вѣстникъ „Свѣткавица“ рекламира.

ЛОНГЛАЙФЪ (ДЪЛЪГЪ ЖИВОТЪ)

ПРЕДСТАВИТЕЛСКА КЪЩА
ЯНАКИ ХР. ЯНАКЕВЪ
ВАРНА.

Лонглайфъ

Най-добрия
автоматически
апаратъ за прѣ-
чистване въз-
духа.

Най-вис. кн награди

Прѣпоръчанъ отъ
докторитѣ.

Най-главна необходимостъ!

Нуждата отъ прѣчистване въздуха, никой не може да оспорва, ПИТА СЕ, обаче, кое е най-доброто и ней-сигурно сръдство за това. ОТГОВОРЪТЪ Е: да се озонира т. е. да се вкара по нѣкакъвъ начинъ ОЗОНЪ въ разваленния въздухъ на помещението.

Благотворното влияние на озона върху организъмътъ познава всѣки, горѣ долу, интелегентенъ човѣкъ и нѣма нужда да се спирамъ върху това.

Като прѣпоръчвамъ всеизвѣстния апаратъ за прѣчистване въздуха, чрѣзъ озониране нареченъ „ЛОНГЛАЙФЪ“ (дълъгъ животъ), който е введенъ вече въ 48 държави на свѣта, удостоенъ е съ най-големитѣ награди и е обремененъ съ хиляди похвали и благодарности. Азъ цитирамъ една незначителна частъ отъ безбройнитѣ благодарствени писма на най-видни авторитети.

1. *Отъ канцеларията на НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ ФРАНЦЪ ИОСИФЪ I отъ Австро-Унгария:* „Съобщаваме Ви, че Негово Величество благоволи да приеме за употреб. ение апарата „ЛОНГЛАЙФЪ“ и че той дѣйствиува отлично.“

2. *Отъ докторския клубъ въ Виена:* „Ще се трудимъ чрѣзъ прѣпоръчване да способствуваме за разпространението на прѣвъзходния Ви апаратъ ЛОНГЛАЙФЪ.“

3. *Отъ дирекцията на Военното училище въ Цара (Далмация):* „Тѣй като купения прѣди една година апаратъ „ЛОНГЛАЙФЪ“ ни напълно задоволи, молимъ да ни се изпратятъ нови 62 апарата комплектъ чрѣзъ пощенски колетъ по 5 кгр.“

4. *Отъ професоръ Dr Erasche, деканъ на медицинския факултетъ отъ Виенския университетъ:* „Напълно съмъ доволенъ отъ апарата „ЛОНГЛАЙФЪ.“

5. *Отъ Dr Bogdan въ Виена:* „Познавамъ отличнитѣ качества на вашия апаратъ „ЛОНГЛАЙФЪ“ и ще го прѣпоръчамъ най-горѣщо въ кръга на моитѣ пациенти и познати.“

6. *Отъ болницата ФРАНЦЪ ИОСИФЪ I въ Bielitz:* „Молимъ да ни изпратите още 15 апарата, за прѣчистване въздуха „ЛОНГЛАЙФЪ“ и пр. пр. още хиляди благодарности.

Всички запитвания, поръчки и др. се отправятъ до единствения прѣдставителъ и депозиторъ на ЦАРСТВОТО БЪЛГАРИЯ

ЯНАКИ ХР. ЯНАКЕВЪ — ВАРНА.

Български проспекти се изпращатъ безплатно.

Фабрика „ЯГОДА“, Гара Шуменъ

за винени коняци, мастики, вермутъ, битери, ликьори и др.

на

Маринъ П. Паскалевъ & С-ие

Единствена въ България конячна фабрика съ двойна парна дестилация и най-модерна филтрация.

Цѣноразписъ при поискване — франко. 6—15

Важно за г-да строителитѣ

Христо П. Овчаровъ

Гара Шейтанджикъ.

Съобщавамъ на г-да строителитѣ, че се установихъ въ гара Шейтанджикъ и открихъ собствена кариера за прочутитѣ и подобрени отъ самото Министерство на Общ. Сгради, Шейтанджикски камани, отъ които доставлявамъ на износни цѣни, като: цокълъ, стѣпала, подпрозорци, булдуари, парапети, плочи за постл. не дворове и др.

За спор: сумѣние отъ провинцията направо до менъ, а за града Варна, до Петръ П. Овчаровъ & С-ие.

Съ почитание:

Христо П. Овчаровъ.

8—10

Важно извѣстие за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми пристигнаха въ

ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери,

циркуляри и пр.

Поръчките изработвамъ, по желание, съ два и повече цѣта

СЪ СЪВЪРШЕННО НАМАЛЕНИ ЦѢНИ.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницата си съ телефонъ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за прием. и прѣд. поръчките.

Съ Почитание:
Слави Христовъ.

ЛИТОГРАФИЯТА

на

П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ие — ВАРНА,

е снабдена съ всичките принадлежности: моторъ и специалисти работници, приема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкакъвъ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, мишени за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиновъ & С-ие.****ВАСИЛЪ ХР. ПОПОВЪ**

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ

(УЛИЦА „ПРЪСЛАВСКА“).

Изработва разни МЪЖКИ и ДѢТСКИ дрѣхи по най-модеренъ начинъ, който задоволява и най-изтънчения вкусъ.

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.**Д-ство „Рѣшителностъ“ въ Варна**

има фабрика за работене на модерни мебели, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ столярски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дюгения на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поръчки.

Работа солидна и изящно хубава. 3—10